

1886, cena 3 marke. — V. P. Avenarius je izdal »Otročeskiye gody Puškina«, životopis Puškinov s sliko. To delo se hvali kot najboljša studija o tem pesniku.

**Rusinsko-nemški slovar.** V Lvovu je prišel na svetlo rusinsko-nemški slovar, sestavljen od gimn. prof. Eugena Zelechowskega (VIII in 1117 strani vel. 8°). Deset let se je trudil pisatelj z nabiranjem gradiva, ali usoda mu ni bila naklonila veselja, da bi bil videl svoje delo dokončano in bi bil učakal tudi kaj sadu truda svojega. Že dne 19. februarja 1885. pokosila je smrt neutrudljivega delavca. Zato je uredil drugi del Sofron Niedzielski. Ta slovar je toliko večje vrednosti, ker nam podaja živi rusinski jezik, nabran iz ust naroda samega, ker kaže vsaka beseda svoj naglas in se je posrečilo urediti tudi pravopis tako, da je pisana vsaka beseda glasovno tako, kakor jo izgovarja narod.

**Srbska književnost.** »Letopis Matice srpske« v Novem Sadu, knjiga 148. obseza Poslednji Brankovići u istoriji i u narodnom pevanju. 1456—1502. Od Stojana Novakovića (Svršetak). — Gradja za medicinsku terminologiju. Sabrao dr. M. Jovanović-Batut. (Nastavak). — Vladislav, kralj ugarski, istorijska tragedija u 5 činova. Napisao Nikolo V. Djarić (Nastavak) — Slovenski knez. Pesma, od Vojislava. — Srpske narodne pripovijetke iz Gornje Krajine. Skupio ih Vladimir Krsić: Pop pod ključem. Zakletnik. — Književnost: Ocena Le Monnierovoga zemljevida Avstro-Ogerske po občevalnem jeziku, in S. M. Lozanićeve analize beogradske i topčiderske pijačih voda. — Izvodi iz zapisnika književnog odbora i odeljenja 1885. godine. — »Narodna biblioteka braće Jovanovića« izhaja že sedmo leto. Letos pridejo na svetlo zvezki 145—168. Izmed srbskih pisateljev pridejo na vrsto J. Stejić, J. Rajić, Lazar Lazarević, Sterija, izmed drugih slovanskih pa Turgenjev, Grudjinjevski, Bozdeh in tudi naš *Jurčić*, od neslovanskih pa Schiller in Goldoni. Naročnina za 24 zvezkov znaša samo 3 gld. 50 kr.

**Društvo v spomin Mihaila Kačkovskega v Lvovu.** Dne 20. julija l. 1802. porodil se je v selu Dubno v Lancutsem okraji rusinskemu svečeniku Alekseju Kačkovskemu sin Mihail. Ko je dokončal mladi Kačkovski pravne studije v Lvovu, stopil je pri sodišči v cesarsko službo. Po štiridesetletnem službovanji po raznih mestih galiških je stopil 1872. leta meseca marcija z naslovom višjega deželnega sodnika v pokoj. Starec je mislil še uživati svojo prostost in odide na pot na Rusko in v Švedijo. Ali že dne 8. avgusta leta 1872. vzame smrt najiskrenejšega narodnjaka rusinskega v Kronstadtu na Ruskem.

Od leta 1848. sem, ko so se bili predramili tudi Rusini, potegoval se je Mihail neumorno za razvitek pismenosti rusinske in prosveto in za blagostanje kmetskega ljudstva. Sam ni maral za veselice, niti oženil se ni, bil je skop proti sebi do skrajnosti, preživil je pa v svoji hiši mnogo sirot, podpiral uboge učence in vzpodbujal mlade Rusine, naj pišejo za svoj narod poučnih knjig. Ni bilo društva, namenjenega pouku narodovemu, kateremu ne bi bil pomagal. Pred šestindvajsetimi leti je osnoval v Lvovu večji rusinsk časopis »Slovo«, kateri izhaja še dandanes.

Pa tudi v oporoki svoji ni pozabil naroda svojega, volil je vse premoženje, kakih 60.000 gld., naj bi služile obresti te glavnice na večne čase v podporo rusinske književnosti in prosvete.

Na spomin tega vrlega narodnjaka so osnovali gališki Rusini leta 1874. društvo pod njegovim imenom, katero izdaje vsak mesec po jedno knjižico zabavnega ali poučnega obsega. Do sedaj jih je izdanih 133 števil, katera se razpošiljajo udom brezplačno in se prodajajo narodu po nizki ceni od 10—36 kr. Te knjižice so pisane v pravem národnem duhu in se širijo vsako leto bolj. Tiska se jih po 4000—4500 izvodov. Kako veselo napreduje društvo, kaže poročilo glavnemu zboru dne 28. avgusta (dne 9. septembra) l. 1886. v Brodah, da je pristopilo v zadnjem letu 341 novih članov in da ostaja prebitka

471 gld. 83 kr. S kakim veseljem pa podpira občinstvo namene tega občinstva, pokazalo se je tudi po občnem zboru pri besedi, kjer so izdale vstopnice in darovi 380 gld.

„Povoljno gmotno stanje je napotilo tudi odbor, da izdaje že tretje leto poseben koledar s slikami, ki donša životopise znamenitih narodnjakov in mnogo poučnega berila za prosti narod. Poleg tega moramo omeniti, da so se uverili tudi Rusini, da treba narodu posebno gmotne podpore, če se naj postavi kdaj na svoje noge. Zato je deloval že od leta 1848 posebno Oče Lev Treščakovskij na to, da se je ustanovil v Lvovu »Narodni dom«, sedaj je pa izprožil Oče Venedikt Ružickij misel, naj se nabira zaloga, iz katere se bode podpirali Rusini, da si kupujejo svoje zemlje. Do sedaj je nabranih že nad 2000 gld., katere upravlja odbor »Narodnega doma«.

*F. Hubad.*

### Poziv.

Podpisani odbor prevzel je nalogo, izročeno mu po privatnem dogovoru med goriškimi rojaki, da bo nabiral radodarne doneske za spomenik in ustanovo prarano umrlega slovenskega pisatelja Frana Erjavca. Vedoč, da to svojo nalogo more uspešno rešiti le s požrtovalnim sodelovanjem vseh rodoljubov in častilcev ranjkega narodnega buditelja in strokovnjaka na znanstvenem polju, obrača se do rojakov in spoštovalcev kulturnega dela z uljudno prošnjo, da bi po svojih okoliščinah pripomogli v blagi namen z radodarnimi doneski in z vsestranskim pospeševanjem tega nabiranja v pristopnih krogih. Vsakojaki, tudi najmanjši doneski potrdijo se javnim potem ter se porabijo v določeni namen, namreč za nagrobni spomenik in za ustanovo, ki bo služila v prvi vrsti sirotama za ves narod in za prosveto zaslužnega moža. V vsakem večjem kraju, pri vsakem shodu in vsaki veselici naj bi kdo nabiral v omenjeno svrho doneske, ki naj se pošiljajo kateremu izmed podpisanih odbornikov ali pa upravištvu »Soče«. Podpisani odbor upošteva, da pričujoča prošnja ne bo brezuspešna, temveč da narod pokaže s splošno udeležitvijo in znano radodarnostjo, da zna ceniti zasluge buditelja svojega in delavca na slovstvenem polju ter da mu je hvaležen za duševne dobrote, od njega prejete.

V Gorici, dne 24. januarja 1887.

Ivan Berbuč, načelnik; Julij pl. Kleinmayr, tajnik; dr. A. Gregorčič, denarničar; S. Gregorčič, dr. A. Lisjak, odbornika.

V Ljubljani pobirajo doneske: Dragotin Žagar, deželni blagajnik, Ivan Hribar, glavni zastopnik banke »Slavije«, in dr. Josip Vošnjak, deželni odbornik.

### „Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Lastniki in založniki: **Fr. Levec** i. dr. — Izdajatelj in odgovorni urednik: **Fr. Levec**.

Uredništvo in upravištvo v *Ljubljani*, v knežjem dvorci v Gosposkih ulicah, 14.

Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.